

Delgado, àngel o dimoni

RICARD CUGAT

La notícia va deixar bocabadats amics, polítics i personalitats de la ciutat. El condecoradíssim cap de la Guàrdia Urbana de Barcelona, Julián Delgado, era detingut el dia 5 de juliol acusat d'haver lliurat el proppassat mes d'abril a un conegut delinqüent de la ciutat, Alberto Royuela, un full del padró municipal. Aquest full, segons va declarar Delgado mateix, va ser facilitat amb la creença que serviria per a un reconeixement de signatura davant d'un banc amb la finalitat de cobrar un deute. Fos com fos, el document, en mans de Royuela i la seva banda de subhastors, va ser utilitzat en realitat per falsificar la signatura de Dolors R.R., morta feia algun temps, i fer creure que aquesta els devia 50 milions de pessetes. José Ramón Oms, soci de Royuela, va demanar al cap de la Guàrdia Urbana el document amb l'excusa de confirmar la signatura de la persona morta amb una altra en poder d'una entitat bancària. L'assumpte ha portat José Ramón Oms, Alberto Royuela i una tercera persona,

Julián Delgado, ha estat des de 1982 el cap de la Guàrdia Urbana de Barcelona. Ha estat admirat molt de temps per tothom. Ara, però, un tèrbol assumpte l'enfronta amb la justícia.

Juan Ichart, a la presó. El flamant cap de la Guàrdia Urbana es convertia sobtadament als ulls de la llum pública en un infractor del secret que protegeix les dades estadístiques i en un presumpte cooperador en un delicte de falsificació greu.

Amb això l'escàndol era obert: quins tèrbols assumptes havien portat Delgado a relacionar-se amb un personatge com Royuela? Que hi ha darrere de tot? És Delgado un home impol·lut, tímid i ingenu, tal i com es comenta, o, al contrari, aquesta era la façana adient per bellugar-se còmodament entre les clavegueres de la ciutat? Preguntant la gent que ha tingut relació amb l'ex-cap de la Guàrdia Urbana, podreu trobar totes les respostes possibles: ha corregut la veu d'un parany muntat a l'alt càrrec de la policia per subordinats descontents; d'un error humà del mateix Delgado... Però el fet és que l'ex-cap de la policia és respectat, admirat i volgut, però també odiat i molt qüestionat per alguns des de tots els punts de vista.

Delgado, l'expedient brillant. Julián Delgado va néixer a Huelves (Conca) el 30 de març de 1936. El seu pare, capità d'aviació, va ser mort durant la Guerra Civil. Delgado visqué a Madrid fins començar els seus estudis militars superiors a les acadèmies de Saragossa i Valladolid. Al 1961 fou destinat uns mesos a un regiment de cavalleria de carros de combat a Aranjuez des d'on va passar a la Legió al Sàhara. Durant quatre anys aquesta va ser la seua destinació professional: acomplint missions de reconeixement, control i vigilància de zones al grup lleuger de cavalleria del IV terç d'aquell cos d'elit. És al 1965 que Delgado aterra a Barcelona essent destinat a la Policia Armada dins d'una unitat muntada i on va estar fins l'any 75. Llavors li són detectades activitats polítiques clandestines relacionades amb la Unió Militar Democràtica (UMD), activitats que li suposaran l'obertura d'un expedient disciplinari i la seva compareixença l'any 76 davant d'un Tribunal d'Honor del qual, finalment, sortirà absolt. Delgado de fet va ser un dels fundadors de la UMD i un dels tres membres del comitè executiu nacional d'aquesta organització militar antifranquista. L'arribada de la democràcia i la seva relació amb l'ex-ministre Martín Villa comportaran la rehabilitació de Julián Delgado.

En els anys 1978 i 1979, el brillant militar salta de forma voluntària a una destinació força arriscada: el País Basc, on arriba a comandant. Finalment l'any 1982, Narcís Serra li encomana la tasca de dirigir la Prefectura de la Guàrdia Urbana de Barcelona, càrrec que ha exercit fins ara.

Julián Delgado, a més a més, és llicenciat en Psicologia i Dret per la Universitat de Barcelona i entre les seves nombroses condecoracions té dues creus al mèrit militar amb distintiu blanc i la creu de l'Orde de Sant Hermenegild.

Delgado, íntim. La gent encara no s'acaba de creure el que ha pogut passar en realitat, però les indagacions tant dels periodistes com de la policia deixen entreveure bastant clarament que l'afer Delgado serà, malauradament, molt sucós.

"Fa aproximadament un any —comenta un amic del policia—, Julián em va explicar que un ultradretà els empaitava, a ell i a alguns dels seus guàrdies. Estava molt preocupat i no sabia què fer. Sembla que llavors un capità amic seu va posar-lo en contacte amb Alberto Royuela per veure si podria arreglar aquell assumpte. No em puc creure el que ha passat". Aquesta és una de les primeres contradiccions. Efectivament, Delgado ha manifestat a la premsa que l'ultra Luis Antonio García Rodríguez el molestava, però des de

A la venda per 27 milions de pessetes

A la petita població de Pals, al Baix Empordà, gairebé ningú no sospitava que Julián Delgado fos un visitant habitual. Només algun rumor, estès entre els membres de la policia local, semblava indicar que l'ex-cap de la Guàrdia Urbana tenia una casa a la rodalia. Per arribar-hi cal sortir dels carrerons estrets de la ciutat medieval i endinsar-se muntanya amunt, entre luxoses edificacions en una zona coneguda com el Mas Tomassí. Pels voltants es respira una tranquil·litat monàstica només alterada per la presència eventual d'algun grup de veïns quasi tots de procedència alemanya i belga. Des de la casa de Delgado es pot veure el paisatge verdós i impressionant de l'Empordà. El fet és que l'existència del número 325 de Pals era un secret a veus entre nombrosos agents del cos de la policia local de Barcelona. Però les declaracions de Delgado davant la jutgessa Roser Aixandri el passat dijous, ho han deixat ben clar. El magnífic lloc de retir de Delgado no tindria cap importància si no fos que també aquest el vincula amb Royuela. Delgado va manifestar que havia intentat vendre la seva propietat a través del subhaster. Un altre punt en comú, doncs, amb aquest rocambalesc personatge que s'ha especialitzat a ficar-se en un munt de negocis tèrbols. Entre aquests, el negoci immobiliari per la via de les subhastes, un món on Alberto Royuela és el rei. Delgado fins i tot ha reconegut que Royuela li havia ofert d'invertir en una finca del carrer de Roses de Barcelona, obtinguda en una subhasta. Segons les seves declaracions al jutjat d'instrucció número 26 de la ciutat, ell va rebutjar l'oferta, tot i que afirmà que la inversió interessava a dos amics seus. I no tan sols això, Royuela assegura que Delgado suggeria a totes les seves amistats que invertissin en la compra de propietats procedents dels jutjats. Ara, la seva casa de Pals és a la venda per 27 milions.

feia tres mesos i no un any com explica el seu amic. A més, la policia, per la seva banda, reconeix que l'alt càrrec ja era vigilat des de feia almenys sis mesos per la seva relació amb la banda de subhasters. Fos com fos, resulta bastant inversemblant que un personatge amb el poder de Delgado hagués de recórrer a Royuela per llevar-se del damunt García Rodríguez. L'ultra esmentat, simpatitzant de

-Alberto Royuela
Fernández

-Nascut a Vidreres
(57 anys)

-Alias Rei de les Subhastes.
Vinculat des de dècades a
la ultradreta violenta.

-Se li va atribuir la seva presumpta participació en l'atemptat amb bomba contra la revista *Papus* i en els fets de l'assalt al Banc Central de Barcelona.

-Entre les seves relíquies personals figuren els autobusos utilitzats per la guàrdia civil en l'intent de cop d'estat del 23-F.

-El 1991 se li va imposar una multa de 27 milions de pessetes per un delictes de maquinació per alterar el preu de les coses.

-El 1992 l'Audiència de Barcelona el va condemnar a un any de presó per falsedat en document públic. El 1994 torna a ser condemnat pel mateix delictes.

-Les darreres eleccions municipals es presentava amb el número 24 per la llista del partit nazi Estado Nacional Europeo.

-La seva darrera detenció està relacionada amb l'intent de falsificació de les dades del padró corresponents a Dolors R., morta des de fa temps, a fi de cobrar una herència de 50 milions de pessetes. En l'afer s'ha vist implicat l'ex-cap de la Guàrdia Urbana, Julián Delgado.

*Aquest és un breu resum de l'àmplia fitxa policial d'Alberto Royuela

ORIOI MARTI

CEDADE i acusat de nombrosos delictes per robatori, ha manifestat a EL TEMPS que no sap res d'aquest afer, que no hi ha res a explicar i que en tot cas els seus problemes amb Delgado van ser una "ximpleria que ja s'ha resolt".

Així doncs, en darrer terme, el lliurament del full del padró fet per Delgado als subhastes seria una mena de favor tornat i en pau. Fins i tot, l'ex-alt càrrec de la policia ha afirmat que no tenia ni la menor idea que la seva informació, tot i que il·legalment traspasada als membres de la banda de falsificadors, fóra utilitzada per incórrer en un delictes de tanta gravetat.

Julián vist per uns i per altres. S'ha dit que Julián Delgado és una persona tímida, molt ingènua, que practica sovint la política de la confiança i que és molt íntegre. "D'ell,

Alberto Royuela és un dels delinqüents més coneguts de la ciutat de Barcelona. Des de la seva implicació directa amb la ultradreta passant pels seus negocis, tot en Royuela travessa la il·legalitat. La seva amistat amb Julián Delgado és un dels fets que més han sorprès i consternat la societat barcelonina. Les males amistats han acabat enfonsat un personatge amb un historial brillant.

no et podran dir ni que l'hagin vist sortir a les tres de la matinada borratxo, posem per cas, de Can Boadas... Que li agraden les dones? Bé, i què, cadascú pot fer el que vulgui en la intimitat de la seva vida privada", explica un altre amic seu. "L'expedient de Delgado, com pots comprovar, és brillant. La seva trajectòria democràtica és molt digna. A Julián, no li calien diners i és normal que per la feina que fa s'hagués de relacionar fins i tot amb gent com Royuela. Ell va entrar com a cap de la policia en un moment molt delicat i havia d'entendre's amb tothom, amb l'ultradreta i amb l'ultraesquerra. La societat estava molt intranquil·la i calia pacificar tots els sectors. Sincerament no sé què ha pogut passar; certament ha comès una falta greu i ha de carregar amb les responsabilitats", conclou aquest amic que, com tots, prefereix restar en l'anonimat. Un dels seus ex-companys d'armes de l'època de Delgado com a militar, també ha comentat la seva perplexitat davant d'aquest cas. "Ell s'ho passà molt malament per les seves idees en defensa de la democràcia. Es reunia amb gent que lluitava contra el règim. En definitiva a l'últim li varen fer la vida impossible. D'altra part, Julián sempre ha estat una persona oberta i que ha fet molts favors. És evident que s'ha hagut d'equivocar. Hi ha gent de qui no te'n pots fiar, però ara ha d'assumir el que ha fet. És molt greu tot això", comenta abatut.

Però a Delgado no tan sols el veuen els ulls dels amics. Molts encara el coneixen pel malnom del Guapo, i asseguren que sovint se l'ha vist públicament amb companyes del cos de la Guàrdia Urbana amb les quals mantenia una relació extraprofessional, un fet que no ha estat gens ben vist per alguns representants sindicals. També l'havien vist des de feia temps sopant amicalment o de copes amb Royuela i els seus pinxos en un conegut hotel de la ciutat.

Del seu passat com a militar, ara, també hi ha hagut algun ex-company que no s'ha estat de qualificar-lo com un traïdor nat, assegurant que és capaç de tot contra qui sigui, a fi de surar en la seva carrera professional i que res ni ningú li entrebanqués el camí, sempre ascendent.

No hi ha dubte, però, que després d'aquest escàndol, i sempre esperant el que determini la jutgessa Roser Aixandrí que és qui porta el cas, a Delgado, li resultarà difícil aconseguir la seva rehabilitació pública. Fins ara, només li reprotxaven el seu tracte una mica despòtic amb els subordinats, el nepotisme en favor de determinats agents del cos i una gestió de la Guàrdia Urbana massa marcada per les directrius del PSC, partit del qual era afiliat. Ara, però, els retrets que se li fan són molt més greus. La justícia decidirà. **Francesc Viadel**